

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 018094 16 Кж
Бања Лука, 18.10.2016. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог Р.Ш., због кривичног дјела ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката Б.Г. из Бање Луке, изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 018094 16 К од 08.9.2016. године, у сједници вијећа одржаној дана 18.10.2016. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Р.Ш., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 018094 16 К од 08.9.2016 године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 018094 16 К од 08.9.2016. године, продужене су мјере забрана из члана 184. став 2. и члана 185. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), према оптуженом Р.Ш., након изрицања првостепене пресуде, којом је оглашен кривим због кривичног дјела ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије (у даљем тексту: КЗ СФРЈ) и осуђен на казну затвора у трајању од 2 (двје) године и 6 (шест) мјесеци.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио бранилац оптуженог, адвокат Б.Г. из Б.Л., због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, те повреде Кривичног закона, са приједлогом да се побијано рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или преиначи и укину утврђене мјере забрана. У образложењу жалбе нису изнесени аргументи за било који од облика битних повреда одредаба кривичног поступка, који су прописани у члану 311. став 1. и 2. ЗКП РС, и у суштини, оспорава се правилност чињеничних утврђења и закључак садржан у побијаном рјешењу о постојању околности које указују на нужност даље примјере изречених мјера забрана.

Испитујући побијано рјешење у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Изнесеним аргументима из жалбе се не може оспорити правилност чињеничне основе побијаног рјешења, на којој је заснован закључак о даљој потреби примјене изречених мјера забрана из члана 184. став 2. и члана 185. став 1. тачка г) ЗКП РС.

За такав закључак су дати ваљани разлози у побијаном рјешењу, са образложењем постојања фактичке везе оптуженог са иностранством, као околности које су, у повезаности са тежином дјела, биле основа одређивања и продужавања наведених мјера забрана из члана 184. став 2. и члана 185. став 1. тачка г) ЗКП РС, а које се нису измијениле након доношења побијане пресуде којом је оптуженом изречена казна затвора, због кривичног дјела ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144. КЗ СФРЈ.

На основу наведеног, одлучено је као у изреци овог рјешења примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

За тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић